

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. v právní věci žalobců: **a) T. S., b) O. N.**, oba zastoupeni Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem Brno, 28. října 1898/9, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2013, č. j. CPR-3680/ČJ-2013-930310-V243, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 A 46/2013, nyní u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 75 A 8/2013, o nesouhlasu Krajského soudu v Ústí nad Labem s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 A 46/2013 **je** místně **příslušný** Krajský soud v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou dne 28. 6. 2013 u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) se žalobci domáhají přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Odboru cizinecké policie ze dne 6. 2. 2013, č. j. KRPU-18182-51/ČJ-2012-040022-SV-CV, ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie.

[2] Městský soud usnesením ze dne 2. 7. 2013, č. j. 4 A 46/2013 - 12, postoupil věc k vyřízení Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále též „krajský soud“) s odůvodněním, že podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. V daném případě městský soud zjistil, že v této věci rozhodoval v prvním stupni orgán mající sídlo v obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

[3] Krajský soud v Ústí nad Labem s postoupením věci vyjádřil svůj nesouhlas (přípis ze dne 31. 7. 2013, č. j. 75 A 8/2013 - 15). Věc proto předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti. Podle krajského soudu je k řízení příslušný Městský soud v Praze neboť podle § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) je k řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Ze spisového materiálu dle krajského soudu vyplývá, že žalobci v den podání žaloby byli hlášeni k pobytu na adrese, jež se nachází v obvodu působnosti Městského soudu v Praze (P. 3, N. B. 2116).

[4] Nesouhlas Krajského soudu v Ústí nad Labem s postoupením věci nebyl Nejvyšším správním soudem shledán důvodným.

[5] Z ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. vyplývá, že není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

[6] Krajský soud v Ústí nad Labem vycházel při předložení věci ze skutečnosti, že zákon o pobytu cizinců obsahuje v § 172 odst. 6 speciální právní úpravu k § 7 odst. 2 s. ř. s., kterou je třeba aplikovat přednostně před obecnými pravidly určování místní příslušnosti. V této souvislosti nicméně pominul, že z ustanovení § 172 odst. 6 *in fine* také vyplývá, že citované ustanovení se neuplatní v případě „jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění“. Změna tohoto ustanovení v tomto smyslu byla učiněna s účinností od 1. 1. 2012 zákonem č. 303/2012 Sb., kterým se měnil zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, mimo jiné i zákon o pobytu cizinců.

[7] V souzené věci se o žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění jedná, není pochybností o tom, že rozhodnutí o správním vyhoštění v prvním stupni vydalo Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Odboru cizinecké policie dne 6. 2. 2013, č. j. KRPU-18182-51/ČJ-2012-040022-SV-CV a že žalobu proti němu podali žalobci dne 28. 6. 2013, a proto zdejší soud uzavírá, že v dané věci je pro účely určení místní příslušnosti třeba aplikovat obecnou právní úpravu uvedenou v § 7 odst. 2 soudního řádu správního, dle níž je k řízení příslušný ten soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. V projednávaném případě tedy Městský soud v Praze nepochybil, když dospěl ke správnému závěru, že místně příslušným soudem k projednávání a rozhodnutí věci je Krajský soud v Ústí nad Labem.

[8] Do úvahy nepřichází ani možnost, že by pravidlo vyjádřené v ustanovení § 172 odst. 6 *in fine* zákona o pobytu cizinců stanovovalo výjimku pouze z věty druhé citovaného ustanovení, dle níž „pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost.“ Tuto interpretaci je třeba odmítnout z toho důvodu, že věta třetí § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců se výslovně vztahuje i na rozhodování ve věcech prodloužení doby trvání zajištění cizince či rozhodnutí o umístění cizince do části s přísným režimem zajištění. Uvedený výklad by tak vedl k vnitřně rozporným důsledkům, neboť by předpokládal rozhodování o prodloužení doby trvání zajištění cizince v případech, kdy by se cizinec vůbec nenacházel na území České republiky. Tento výklad proto nelze považovat za správný.

[9] Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud neshledal důvodným nesouhlas Krajského soudu v Ústí nad Labem s postoupením věci Městským soudem v Praze, a proto rozhodl podle § 7 odst. 5 s. ř. s. tak, že k řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2013, č. j. CPR-3680/ČJ-2013-930310-V243, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 A 46/2013, je místně příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 23. srpna 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu